

Čína: USA ženou svět na pokraj jaderné války. Hledání cesty zpět k dominanci? Kissinger stále živý. Co udělá Japonsko a Jižní Korea? Podaří se mezi Rusko a Čínu vrazit klín? Čas hraje spíše pro rusko-čínské spojení

protiproud.info/politika/7026-cina-usa-zenou-svet-na-pokraj-jaderne-valky-hledani-cesty-zpet-k-dominanci-kissinger-stale-zivy-co-udela-japonsko-a-jizni-korea-podari-se-mez-rusko-a-cinu-vrazit-klin-cas-hraje-spise-pro-ruskocinske-spojenectvi.htm

20. 2. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Vladimír Pavlenko komentuje čínský pohled na strategii USA a jejich podřízených v NATO vůči asijským zemím ve snaze dosáhnout svých cílů v konfliktu na Ukrajině, a současně se vyhnout přímému konfliktu s Čínou - což je ovšem jen další pokus o řešení kvadratury kruhu

Západní média velmi často spekulují o postoji Číny k ruské Speciální vojenské operaci na Ukrajině. Klíčovým bodem, který prozrazuje politické aspirace těch, kdo si tuto informační kampaň objednali

(slovy zesnulého Davida Rockefellera: „novináři jsou psi, kteří štěkají, když se jim to dovolí“), je tvrzení, že Peking „nedovolí“ Moskvě použít v ukrajinském konfliktu taktické jaderné zbraně.

Autor:
Vladimír Pavlenko
Profesor ekonomie
Více o autorovi **ZDE**

Vrazit klín

Za prvé, Rusko je suverénní stát, který má ve své vojenské doktríně ustanovení o jaderných zbraních, jež jasně stanoví postupy a pravidla pro jejich použití. A to ve dvou případech – v reakci na použití podobných zbraní proti Rusku (bez ohledu na to, zda taktických nebo strategických) a v případě konvenční (nejaderné) agrese ohrožující samu existenci ruského státu.

Za druhé, pokud jde o Čínu, nejdůležitější zásadou zahraniční politiky Pekingu, která je deklarována ze všech tribun a čínská strana ji striktně dodržuje, je nevměšování se do vnitřních záležitostí jiných zemí. Čínská zahraniční politika vychází z politické filozofie multilateralismu, který je dosahován prostřednictvím kompromisu, a nikoliv dilematu přetahování se o to, „kdo koho ohne“, jak je tomu v případě filozofie Západu.

Za třetí, Peking opakovaně prohlásil, že za a) konflikt na Ukrajině má hluboké historické kořeny (tj. souvisí s rozpadem SSSR) a za b) hlavní podíl na jeho rozdmýchání mají USA a kolektivní Západ, který záměrně ignoruje ruské bezpečnostní zájmy a dělal vše pro to, aby ve vlastním zájmu poštvál Ukrajinu proti Rusku, vyzbrojil ji a pokračuje v tom zvyšováním vojenské pomoci kyjevskému režimu.

Hlavním cílem akcí USA směrem k Rusku a Číně je postavit obě země proti sobě, vrazit mezi ně klín a rozdělit je. A tímto způsobem zachránit vlastní strategickou iniciativu tím, že budou moci jednat zvlášť s Moskvou proti Pekingu a zvlášť s Pekingem proti Moskvě.

Stratégové ve Washingtonu oprašují vzpomínky na sedmdesátá léta, kdy se jim to podařilo (mimočodem: Henry Kissinger stále žije a je stále aktivní).

Čtěte ZDE: Jak to vidí Čína: Zpráva o stavu země. Skok vpřed. Za vlády Si se HDP na hlavu zdvojnásobil. Právo každé země na suverénní vlastní cestu - ke globálnímu socialismu! Si blíže Maovi než Tengovi. A nejbliže Schwabovi a Velkému resetu

Názor čínských expertů

V Číně mezitím ve světle posledních událostí stále častěji diskutují o perspektivách západní politiky, a to v kontextu právě takových snah USA směřujících ke konfrontaci mezi Moskvou a Pekingem. Nedávno vyšly dva zajímavé články na vlivném webu The Global Times (jehož autory jsou známí čínští vojenští experti Sun Čung-pching a Zhang Hong). První článek se zabývá způsoby a prostředky rozšiřování agresivního vměšování USA do asijsko-pacifického regionu; druhý se zabývá vyhlídkami na jadernou eskalaci ukrajinského konfliktu. Podle názoru expertů k ní vede neustálý nárůst americké vojenské pomoci Kyjevu, jemuž jsou poskytovány stále modernější, těžší a útočnější prostředky ozbrojeného boje.

Obecně jsme dle nich svědky americké snahy o eskalaci napětí všude tam, kam dosáhne ruka Washingtonu. V asijsko-pacifickém regionu, píše autoři, je zvláštní role přisuzována Japonsku, jež se USA snaží přeměnit z „nepotopitelné letadlové lodi“ na „asijskou Ukrajinu“ namířenou proti Rusku a Číně. Experti uvádějí, že takový trend potvrzuje nedávná cesta generálního tajemníka NATO Jense Stoltenberga do Tokia a Soulu. Mnohé analýzy vyzdvihují myšlenku, že jde o jakýsi „zápal lstivosti“: USA samy jsou příliš zaměstnány speciálními operacemi na vybudování zahraničních aliancí, a tak zapojují „třetí“ síly, avšak pod podmínkou, že zůstanou jako báhorečný obušek v „pytli“ Washingtonu.

Zatímco Sun Čung-pching zdůrazňuje, že Stoltenbergova cesta je zaměřena na propojení dvou válečných ohnisek napětí, východního a západního, upozorňuje na dva způsoby, jak je podle jeho názoru možné připoutat východní satelity USA k NATO.

Za prvé: postavit se do čela vojenského bloku AUKUS (USA, Velká Británie, Austrálie) a učinit z něj jádro budoucího „východního NATO“. Autor uvádí země, které Spojené státy hodlají „navléknout“ na svou „osu“ – Japonsko, Jižní Koreu, Nový Zéland a dokonce Indii. Pozornost upírá na rozšíření americké strategie z asijsko-pacifické oblasti na indo-pacifickou oblast, což má za cíl právě zapojení Dillí, s nímž má Čína, jak známo, územní spory podél celé své hraniční linie, přesněji řečeno na demarkační linii. Jinými slovy, v tomto případě hovoříme o zrcadlení modelu NATO v Asii s přeměnou Spojených států i Velké Británie v jakési centrum koordinace dvou bloků v obou ohniscích napětí.

Druhou metodu, již by mohl Washington uplatnit, Sun nazývá „NATO plus“, tj. globalizace Severoatlantické aliance jako jediného velkého vojenského bloku USA a Západu s faktickým začleněním jeho satelitů v asijsko-pacifickém regionu. Tuto variantu označil jako „strategii chobotnice“, v níž by původní NATO samo o sobě problémy na Dálném východě neřešilo, ale iniciativu by převzala pouze jeho „chapadla“ – především Japonsko.

Čtěte ZDE: Demence a paranoia Západu: USA mají bžundu z Německa. Leopardy teď, naše Abramsy až po válce. Útok současně na Rusko, Čínu a Írán? Závod o pád na dno. Kdo se zřítí do propasti dřív: EU, NATO, nebo všichni společně?

O co tu jde?

Zájem USA na obou variantách je dvojitý. Předně připojit Tokio a Soul k přímé podpoře kyjevské strany (zde je třeba připomenout, že v nejbližších dnech do Kyjeva odcestuje japonský premiér Fumio Kišida). A také vytvořit další ohniska napětí na Dálném východě. Všimněme si, že Spojené státy při všech svých nedávných návštěvách a kontaktech, kterých bylo mnoho, opakovaně zdůrazňovaly myšlenku sloučení dvou aliancí USA s Japonskem a Jižní Koreou do jedné trojstranné aliance. Pentagon o tom uvažuje v zájmu snadnějšího operativního manévrování sil a prostředků bez dalších složitých vazeb Tokia se Soulem, mezi nimiž to pravidelně jiskří.

K čemu takový manévr? Jižní Korea je totiž vázána na potenciální konflikt na vlastním poloostrově a Japonsko se na americký popud již angažuje v situaci kolem Tchaj-wanu. Vytvořením takového bloku, zejména pod záštitou NATO, získá Washington možnost spojit Tokio s korejskými otázkami a Soul s tchajwanskými.

Ale nejen to. Sun správně poukazuje na ambivalentnost jihokorejského postoje, který zejména za předchozího vedení státu nehorlil pro konfrontaci s KLDK, ale snažil se najít společnou řeč s ohledem na budoucí sjednocení národa. To se velmi nelíbilo Washingtonu, který nyní využívá ukrajinského konfliktu k tomu, aby Soul zaujal určitými nabídkami, jako je podpora jihokorejského vývozu zbraní spojencům USA, včetně NATO, náhradou za bojovou techniku, kterou posílají na Ukrajinu.

„Motorem“ této trojné osy označuje čínský expert Japonsko a tvrdí, že spolupráce s NATO v takovémto formátu by mohla „proměnit japonské strategické odhodlání“ (ve smyslu obnovení vojenské síly a expanzivní politiky) v konkrétní agresivní akce. Důvodem je mimo jiné skutečnost, že západní experti, kteří uvažují v kategoriích „demokratických“ a „lidskoprávních“ dogmat, neuznávají „jinakost“ Japonska, a jeho odióznost v Asii, chcete-li, jako země, která se řadí k „Západu“ a vůči níž mají její historičtí sousedé spoustu výhrad a mají z ní obavy.

Sun Čung-pching naléhá na čínskou vládu, aby to vysvětlila zemím jihovýchodní Asie a varovala je před jejich zapojením do aliancí, které vytváří Washington. Pochopitelně zde mluvíme především o členech sdružení států ASEAN, které s Čínou úzce spojuje Jihočínské moře, v němž by nemělo být místo pro „třetí“ hráče mimo region.

Čtěte ZDE: Evropská Achillova pata: Polsko, Pobaltí a ČR. Francouzi a Němci nemají žaludek na pytle s mrtvolami. USA již otevřely Pandořinu skříňku. Sklouznutí k jaderné válce může být dílem okamžiku. Dokáže to někdo zastavit?

Jaderná eskalace na Ukrajině

Expert Zhang Hong z čínského Institutu pro Rusko, východní Evropu a Střední Asii považuje hrozby, které představují akce USA a NATO, za globální - a klade otázku záruk, že zbraně dodané Západem kyjevské straně nebudou použity k útoku na ruské území. A obviňuje Kyjev z prolhanosti v této otázce - a Západ z ochoty přivírat oči.

Zhang upozorňuje na prohlášení, které v ukrajinské Nejvyšší radě učinil Zelenského parlamentní zástupce Venislavskij a které je v naprostém rozporu se sliby vrchního velitele. Podle Venislavského jsou „všechny vojenské objekty v Rusku, odkud Rusko vede válku, pro Ukrajinu legitimními vojenskými cíli“; za takové považuje i „jakákoli velitelská stanoviště v ruském hlavním městě“.

Pokud se tato slova promění v praktické činy, konflikt se podle Zhanga vyostří a vymkne se kontrole. „*Jestliže bude Rusko vystaveno rozsáhlému útoku na svém území, pravděpodobně použije jaderný protiúder,*“ zdůrazňuje čínský expert. A nenechává tak kámen na kameni v západních spekulacích o Pekingu kladených nepřekročitelných „limitech“, které jakožto brzda ruské odhodlanosti existují pouze v rozjitřené fantazii amerických informačních šarlatánů.

Čtěte ZDE: Všechno bude jinak: Kam míří Rusko? Odvážná vize národní pospolitosti. Obnova autonomní civilizace? Srdce světa ve všech významech. Nový Svaz založený na národních hodnotách a suverenitě. Loď právě vyplouvá!

Co si o tom myslí Rusové?

Čína bedlivě sleduje ukrajinskou krizi a neustále s ní srovnává dění v blízkosti vlastních břehů na možnou eskalaci, ať už jde o Tchaj-wan nebo Korejský poloostrov. Existuje jasné poznání, že čím blíže k sobě Moskva a Peking budou mít, tím menší šanci mají USA své plány uskutečnit.

Stejně tak je rozpoznatelné, že Washington se již začíná nacházet v časové tísní diktované blížícím se začátkem prezidentské kampaně, v níž budou jeho možnosti omezené. A Peking si je velmi dobře vědom faktu, že hluboké zabřednutí USA do konfliktu na Ukrajině omezuje jejich globální zdroje v kontextu rizika války na dvou frontách. Proto čínští experti, kteří si jsou dobře vědomi všech rizik na západní frontě, včetně možnosti jaderné eskalace, neváhají v podpoře Moskvy.

Výše zmíněný časový faktor je pro Čínu velmi důležitý: za necelý rok se budou na Tchaj-wanu konat volby, které mohou vyústit v radikální změnu situace ve prospěch pevninské Číny. A také z toho důvodu, že dálněvýchodní konflikt by byl pro Čínu a Rusko společný, zároveň

však pro Peking výlučný. V historii existuje precedens, kdy Rusko dokázalo porazit svého protivníka v Evropě a v krátké době se mu podařilo splnit druhý strategický úkol v asijsko-pacifickém regionu.

Ať tak či onak, kalkulace Západu o rozkolu rusko-čínského spojení v důsledku eskalace ukrajinského konfliktu jsou pouhým sněním. Varování adresované Washingtonu dvěma čínskými experty dokazuje, že hlavním imperativem, který dnes formuje čínskou politiku, je nepřijatelnost strategické prohry, která by svět vrátila do dob unipolární hegemonické diktatury USA.

Zdroj.

7472813001/5500

**Obogatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

QR Platba

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
